

Bryssel 20.7.2015
COM(2015) 353 final/2

2015/0155 (NLE)

Desensitised on 19.01.2018

Ehdotus

NEUVOSTON PÄÄTÖS

OECD:n vientiluottokomiteoissa esitettävästä Euroopan unionin kannasta julkisesti tuettuja vientiluottoja koskevan OECD:n järjestelyn muuttamiseen

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

OECD on 1970-luvulta lähtien käsitellyt vientiluottoihin liittyviä asioita tavoitteenaan luoda kehys julkisesti tuettujen vientiluottojen asianmukaiselle käytölle ja edistää siten tasapuolisia toimintaedellytyksiä ja oikeudenmukaista kilpailua viejien välillä maailmanlaajuisesti. Pääasiallinen väline näissä pyrkimyksissä kansainvälisen kaupan sääntelemiseksi on julkisesti tuettuja vientiluottoja koskeva OECD:n järjestely, jäljempänä 'järjestely', joka on EU:n, Yhdysvaltojen, Kanadan, Japanin, Korean, Norjan, Sveitsin, Uuden-Seelannin ja Australian välinen herrasmiehsopimus.

Järjestelyä päivitetään säännöllisesti, jotta voidaan ottaa huomioon uusi tekninen ja poliittinen kehitys, joka vaikuttaa vientiluottoihin eri sektoreilla. Järjestelystä on tehty EU:ssa oikeudellisesti sitova Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1233/2011¹, ja se on saatettu osaksi EU:n lainsäädäntöä.² Päivitykset, kuten nyt tarkasteltavana oleva, otetaan osaksi EU:n lainsäädäntöä kyseisen asetuksen 2 artiklan mukaisilla delegoiduilla säädöksillä.

Tällä hetkellä keskustellaan päivityksestä, jonka tarkoituksena on lähinnä ottaa osapuolten keskuudessa käyttöön hiilivoimalaitoksille myönnettäviin vientiluottoihin sovellettava rahoituskuri. Rahoituskurin oletetaan edistävän ilmastomyönteistä vientiä, ja se on täysin ilmastomuutoksen torjuntaa koskevan EU:n politiikan mukainen. OECD:n neuvosto hyväksyi Pariisissa 6.–7. toukokuuta 2014 pitämässään kokouksessa ilmastomuutosta koskevan ministeritason julkilausuman (2014 OECD Ministerial Statement on Climate Change), jossa mainitaan ilmastomuutoksen torjuntaa koskevien jatkotoimien joukossa myös seuraava:

”– Jatketaan keskustelua siitä, kuinka vientiluotoilla voidaan tukea yhteiseen ilmastomuutoshasteeseen vastaamista”.

OECD:llä on kaksi vientiluottokomiteaa: 1. *vientiluottoja ja luottotakuita käsittelevä työryhmä*, joka käsittelee OECD:n suosituksia vientiluotoista sekä yhteisistä lähestymistavoista, jotka koskevat ympäristö- ja sosiaalisia asioita, lahjontaa ja kestävästä luotonantoa, ja 2. *julkisesti tuettuja vientiluottoja koskevan järjestelyn osapuolet*, jotka keskustelevat OECD:n järjestelyyn tehtävistä muutoksista. Vientiluotoista ja ilmastomuutoksesta ja etenkin hiilivoimalaitosten vientiluotoista on käyty tiiviitä keskusteluja. Vientiluottoja käsittelevän työryhmän puheenjohtaja antoi (kesäkuussa 2014 pidetyn) työryhmän 135. kokouksen jälkeen päätelmät, joissa esitetään muun muassa vientiluottoja ja ilmastomuutosta koskevat puheenjohtajan puitteet. Niiden tavoitteena on, että vientiluottokomiteat sopivat toimenpiteistä, joilla edistetään ja tuetaan ilmastomyönteistä vientiä sekä parhaita käytettävissä olevia teknologioita. Puitteisiin voi tässä suhteessa sisältyä sekä kannustimia että tukiehtoja. Tätä pidetään yhtenä ensisijaisena aiheena vientiluottokomiteoiden kokouksissa vuonna 2014 ja 2015. Nyt käsillä oleva päätösehdotus koskee ainoastaan muutoksia OECD:n järjestelyyn (josta osapuolet ovat päättäneet). Siinä ei muuteta ympäristöä koskevia yhteisiä lähestymistapoja (joista ei ole tehty EU:n lainsäädännössä sitovia ja jotka näin ollen eivät kuulu tämän päätöksen soveltamisalaan). OECD:n vientiluottokomiteoissa käytyjen yksityiskohtaisten keskustelujen jälkeen vientiluottoja ja luottotakuita käsittelevän työryhmän jäsenille ja julkisesti tuettuja

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1233/2011, annettu 16 päivänä marraskuuta 2011, tiettyjen suuntaviivojen soveltamisesta julkisesti tuettuihin vientiluottoihin ja neuvoston päätösten 2001/76/EY ja 2001/77/EY kumoamisesta (EUVL L 326, 8.12.2011, s. 45).

² Aikaisemmin OECD:n järjestelyn aiemmat versiot oli jo saatettu osaksi EU:n lainsäädäntöä neuvoston päätöksillä.

vientiluottoja koskevan järjestelyn osapuolille on 7. huhtikuuta 2015 toimitettu tarkasteltavaksi puheenjohtajan tarkistettu ehdotus vientiluottoja ja ilmastonmuutosta koskevaksi sopimukseksi (ks. OECD:n asiakirja TAD/XCR(2015)1/PROV, joka on tämän päätöksen liitteenä), jotta nämä keskustelisivat siitä kokouksissaan 9.–12. kesäkuuta 2015.

Euroopan unioni on OECD:n vientiluottokomiteoiden erittäin aktiivinen jäsen, ja se on ollut osapuolena julkisesti tuettuja vientiluottoja koskevassa OECD:n järjestelyssä siitä lähtien, kun se luotiin 1970-luvulla. Järjestely on edelleen tärkein vientiluottoja koskeva kansainvälinen säännöstö. Suurin piirtein kaksi kolmasosaa OECD:n vientiluottojen myöntäjistä on Euroopan unionista.

Edellä kuvatut vientiluottoja koskevat OECD:n pyrkimykset ovat täysin EU:n poliittisten painopisteiden mukaisia. Puheenjohtajan tarkistetulla ehdotuksella on keskeinen asema jatkokeskusteluissa OECD:n tasolla, ja se muodostaa perustan OECD:n järjestelyn mahdolliselle muutosehdotukselle hiilivoimalaitosten osalta. Poliittinen paine saada tämä prosessi valmiiksi ennen ilmastonmuutosta koskevan YK:n puitesopimuksen osapuolten 21. konferenssia (joka järjestetään Pariisissa 30.11.–12.12.2015) kasvaa tulevina kuukausina.

OECD:n vientiluottokomiteoita kehoitetaan hyväksymään muutoksia OECD:n järjestelyyn jossain seuraavassa istunnossaan (joko syyskuussa 2015 järjestettävässä erityisistunnossa tai jossain muussa istunnossa syksyllä 2015). Näin ollen on ratkaisevan tärkeää, että Euroopan unioni voi noissa tulevilla OECD:n kokouksissa ottaa kantaa puheenjohtajan ehdotukseen sekä OECD:n järjestelyyn ehdotuksen perusteella tehtäviin muutoksiin.

2. OIKEUSPERUSTA SEKÄ TOISSIJAISUUS- JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

OECD:n järjestely on EU:n ja kahdeksan muun osapuolen (Yhdysvallat, Kanada, Japani, Korea, Norja, Sveitsi, Uusi-Seelanti ja Australia) välinen herrasmiehsopimus. Järjestely ja siihen myöhemmin tehdyt muutokset on otettu osaksi EU:n lainsäädäntöä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1233/2011 1 ja 2 artiklan nojalla. Asetuksessa (EU) N:o 1233/2011 todetaan, että ”[k]omissio hyväksyy delegoituja säädöksiä 3 artiklan mukaisesti liitteen II muuttamiseksi järjestelyn osallistujien sopimien suuntaviivoja koskevien muutosten seurauksena”. Näin ollen järjestelyllä ja siihen tehdyillä muutoksilla on SEUT-sopimuksen 218 artiklan 9 kohdassa tarkoitettuja oikeusvaikutuksia.³ Asiasisällön osalta järjestelyn tavoitteena on 1 kohdan mukaisesti luoda kehys julkisesti tuettujen vientiluottojen asianmukaiselle käytölle ja edistää tasapuolisia toimintaedellytyksiä ja oikeudenmukaista kilpailua viejien välillä maailmanlaajuisesti. Näin on tarkoitus helpottaa ja säännellä kansainvälistä kauppaa ja erityisesti vientipolitiikkaa SEUT-sopimuksen 207 artiklassa tarkoitettulla tavalla. Näistä syistä tarvitaan SEUT-sopimuksen 207 artiklaan ja 218 artiklan 9 kohtaan perustuva neuvoston päätös, jotta voidaan vahvistaa kanta, joka esitetään Euroopan unionin puolesta OECD:n vientiluottokomiteoissa.

Muodollisesti tarkasteltuna puheenjohtajan teksti olisi järjestelyn osalta pantava täytäntöön tekemällä järjestelyyn joitakin muutoksia.

³ Ks. erityisesti unionin tuomioistuimen asiassa C-399/12, Saksa vastaan neuvosto, 7. lokakuuta 2014 antaman tuomion 63 kohta.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMÄKUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

Tästä ehdotuksesta ei ole laadittu vaikutustenarviointia, koska ehdotetut muutokset ovat osa pitkäaikaista vientiluottoja koskevan EU:n politiikan jatkumoa ja ne saatetaan delegoidulla säädöksellä osaksi EU:n lainsäädäntöä sen jälkeen, kun järjestelyä on muutettu.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Talousarviovaikutukset rajoittuvat hallintomenoihin.

5. MUUT ASIAT

YKSITYISKOHTAINEN SELVITYS EHDOTUKSEN ERITYISISTÄ MÄÄRÄYKSISTÄ – TIIVISTELMÄ OECD:N JÄRJESTELMÄÄN EHDOTETUISTA MUUTOKSISTA JA EUROOPAN UNIONIN SUOSITELTU KANTA

Puheenjohtajan kompromissiehdotuksessa ei tarkenneta yksiselitteisesti niitä järjestelyyn tehtäviä muutoksia, joihin hänen tekstinsä viittaa. Muutokset voidaan kuitenkin tiivistää seuraavasti:

- Korkean tulotason maissa toimiville uusille hiilivoimalaitoksille tarkoitettua vientitukea voidaan myöntää ainoastaan sellaisille voimalaitoksille, joissa harjoitetaan hiilidioksidin talteenottoa ja varastointia (hankkeet, jotka voivat saada rahoitusta uusituvan energian, ilmastonmuutoksen hillitsemisen ja siihen mukautumisen sekä vesihankkeiden aloilla myönnettäviä vientitukia koskevan voimassa olevan alakohtaisen sopimuksen mukaisesti).
- Korkean tulotason maissa ei voida myöntää vientitukea uusille hiilivoimalaitoksille, joissa käytetään ”alikriittistä teknologiaa” (paine < 221 baaria).
- Kaikki muut maat:
 - Uusien hiilivoimalaitosten, joissa käytetään ”ylikriittistä tai parempaa teknologiaa” (paine > 221 baaria ja höyryn lämpötila 550 °C), enimmäistakaisinmaksuaika on 12 vuotta.*
 - Uusille hiilivoimalaitoksille, joissa käytetään alikriittistä teknologiaa, ei pitäisi voida myöntää vientiluottotukea, paitsi jos kyseisissä voimalaitoksissa harjoitetaan hiilidioksidin talteenottoa ja varastointia tai ne kuuluvat muusta syystä voimassa olevan ilmastonmuutosta koskevan alakohtaisen sopimuksen piiriin.*
 - Pienten hankkeiden (asennettu teho 300 MWp tai vähemmän) osalta uudet hiilivoimalaitokset voivat kuitenkin saada vientiluottotukea vaikka niissä käytettäisiin alikriittistä teknologiaa; tällöin enimmäistakaisinmaksuajaksi asetetaan 10 vuotta.*
- Olemassa oleviin hiilivoimalaitoksiin, myös niiden jälkiasennuksiin ja modernisointeihin, sovelletaan järjestelyn vakiorahoitusehtoja (enimmäistakaisinmaksuaika 5 – tai joissain tapauksissa 8,5 – vuotta korkean tulotason OECD-maiden osalta ja 10 vuotta kaikkien muiden maiden osalta).

- *Vientiluottoihin ja ilmastonmuutokseen liittyviä uusia sääntöjä on tarkoitus tarkastella perusteellisesti kahden täytäntöönpanovuoden jälkeen, jotta voidaan arvioida, missä määrin tavoitteet on saavutettu, olisiko sovittava muutoksista tavoitteiden saavuttamisen tehostamiseksi ja olisiko määriteltävä uusia tavoitteita.*

Komissio katsoo puheenjohtajan tarkistettuna ehdotuksen olevan periaatteessa tasapainoinen paketti ja suosittelee, että EU tukee kompromissin saavuttamista OECD:n järjestelyn osapuolten välillä sen pohjalta. EU:n olisi niin pitkälti kuin mahdollista pyrittävä vahvistamaan ehdotusta entisestään jäljempänä esitettyjen suositusten pohjalta. Mikäli tämä ei ole mahdollista, olisi tuettava kompromissia, joka perustuu puheenjohtajan tarkistettuna ehdotuksen päälinjoihin.

Suosittelun kanta yksittäisiin kohtiin:

Ehdotus siitä, että korkean tulotason maissa toimiville uusille hiilivoimalaitoksille tarkoitettua vientitukea voidaan myöntää ainoastaan sellaisille voimalaitoksille, joissa harjoitetaan hiilidioksidin talteenottoa ja varastointia (hankkeet, jotka voivat saada rahoitusta uusituvan energian, ilmastonmuutoksen hillitsemisen ja siihen mukautumisen sekä vesihankkeiden aloilla myönnettäviä vientiluottoja koskevan voimassa olevan alakohtaisen sopimuksen mukaisesti), ja ehdotus siitä, että korkean tulotason maissa ei voida myöntää vientitukea uusille hiilivoimalaitoksille, joissa käytetään alikriittistä teknologiaa

Suosittelun kanta: Vaikka nämä kaksi toimenpidettä rajoittaisivat jo merkittävästi hiilivoimalaitoksille myönnettävän vientirahoituksen saajien määrää (Maailmanpankin määritelmä, jonka mukaan 'korkean tulotason maita' ovat maat, joiden henkeä kohden laskettu bruttokansantulo (BKTL) on 12 746 Yhdysvaltain dollaria, kattaa jo 75 maata), EU:n olisi tuettava sen kokonaisvaikutuksen vahvistamista, jonka ehdotettu toimenpide todennäköisesti saa aikaan ottamalla samaan aikaan käyttöön teknologiaan perustuvan eriyttämisen ja laajentamalla maantieteellistä soveltamisalaa: 1. Vaikuttaa tosiaan asianmukaiselta rajoittaa mahdollisuus myöntää vientiluottoa uusille voimalaitoksille, joissa käytetään ylikriittistä teknologiaa (paine yli 221 baaria, höyryn lämpötila 550 °C), niihin tapauksiin, joissa kyseisessä voimalaitoksessa harjoitetaan hiilidioksidin talteenottoa ja varastointia (CCS). Enimmäistakaisinmaksuajaksi olisi asetettava 18 vuotta ilmastonmuutosta koskevan alakohtaisen sopimuksen ehtojen mukaisesti. Ultraylikriittisten voimalaitosten (paine yli 221 baaria, höyryn lämpötila noin 600 °C tai enemmän) osalta olisi järkevää sallia vientiluottotuet, jos voimalaitokset soveltuvat tulevaisuudessa CCS-teknologian käyttöön. Enimmäistakaisinmaksuajaksi olisi asetettava 10 vuotta. 2. Lisäksi ehdotetaan näiden toimenpiteiden laajentamista kaikkiin keskitulotason maihin. Keskitulotason maissa BKTL on Maailmanpankin määritelmän mukaan 1 045–12 745 Yhdysvaltain dollaria. Tämä kattaisi kaikkiaan 180 maata (esimerkiksi EU:n kaikki 28 jäsenvaltiota, kaikki OECD:n jäsenet sekä Brasilia, Kiina, Intia, Indonesia, Venäjä, Etelä-Afrikka, Vietnam ja monet Balkanin, Välimeren, Lähi-idän, Aasian ja Latinalaisen Amerikan maat).

Eräät keskitulotason maat (erityisesti Etelä-Afrikka, Intia, Vietnam, Indonesia ja Turkki) ovat viime vuosikymmenellä olleet uusille hiilivoimalaitoksille tarkoitettua vientiluottotuen pääasiallisia vastaanottajia. Samaan aikaan on saatu viitteitä ja ilmoituksia siitä, että Intiassa, Indonesiassa ja Vietnamin maissa on tarkoitus tulevina vuosina rakentaa suuria hiilivoimalaitoksia. Korkean tulotason ja keskitulotason mailla on kuitenkin jo mahdollisuus lisätä edelleen energiajärjestelmiensä hiilestä irtautumista, koska ne voivat käyttää ilmastomyönteisempiä vaihtoehtoisia teknologioita. Tästä syystä katsotaan, että virallisen vientiluottotuen jatkaminen hiili-intensiiviselle sähköntuotannolle kyseisissä maissa vähentää niiden kannustimia siirtyä vähähiiliseen energiajärjestelmään rohkaisemalla niitä mahdollisesti luopumaan yksityisen sektorin rahoittamista vaihtoehtoista ja muista ilmastomyönteisistä vaihtoehtoista

teknologioista. Ehdotetut toimenpiteet antaisivat maailmalle selkeän poliittisen viestin siitä, että EU ja OECD:n järjestelyn muut kahdeksan osapuolta eivät enää voi tukea sellaisia hiililukkiutumia synnyttäviä vientiluottotukkeita, joiden myötä globaalit pyrkimykset pysäyttää kasvihuonekaasupäästöjen kasvu vuoteen 2020 mennessä ja vähentää päästöjä vuoteen 2050 mennessä 60 prosentilla vuoteen 2010 verrattuna suistuisivat pois raiteiltaan. Alhaisen tulotason maissa – jäljempänä suositellun kannan asettamissa rajoissa – energian saatavuuteen liittyvät rajoitukset yhdistettynä maiden makrotaloudelliseen tilanteeseen ja vastaavien vaihtoehtojen kaasu- ja/tai uusiutuvien vaihtoehtojen rajalliseen saatavuuteen saattavat olla perusteena vientituen myöntämiselle uusille hiilivoimalaitoksille, kun otetaan huomioon myös alhaisen tulotason maiden äärimmäisen rajallinen osuus globaaleista päästöistä nykytilanteessa.

Kun otetaan huomioon, että CCS-teknologian kaupallista kannattavuutta ei ole vielä täysin osoitettu eikä sen käyttö ole asiaa koskevan EU:n lainsäädännön, kuten CCS-direktiivin ja teollisuuspäästädirektiivin, nojalla pakollista, olisi vaadittava, että ultraylikriittiset hiilivoimalaitokset ”soveltuvat tulevaisuudessa CCS-teknologian käyttöön”, sen sijaan, että vaaditaan niiden harjoittavan hiilidioksidin talteenottoa ja varastointia. Hiilivoimalaitos, joka soveltuu tulevaisuudessa CCS-teknologian käyttöön, määritellään CCS-direktiivin 33 artiklassa ja teollisuuspäästädirektiivin 36 artiklassa voimalaitokseksi, joka täyttää kaikki seuraavat ehdot:⁴ i) sopivia hiilidioksidin varastointipaikkoja on käytettävissä; ii) hiilidioksidin siirtolaitteistot ovat teknisesti ja taloudellisesti toteutettavissa; iii) hiilidioksidin talteenoton jälkiasentaminen on teknisesti ja taloudellisesti toteutettavissa; ja iv) laitosalueella varataan sopiva tila hiilidioksidin talteenotto- ja paineistuslaitteistoille

Ehdotus siitä, että kaikissa muissa maissa uusien hiilivoimalaitosten, joissa käytetään ”ylikriittistä tai parempaa teknologiaa” (paine > 221 baaria ja höyryn lämpötila 550 °C), enimmäistakaisinmaksuaika on 12 vuotta

Suosittelun kanta: Ehdotus on oikeansuuntainen siinä mielessä, että sen perustana on rahoitusehtojen eriyttäminen käytettävän teknologialuokan mukaan. EU:n olisi tuettava yleistä lähestymistapaa ja pyrittävä parantamaan tuloksia kahdessa suhteessa: 1. Eriyttämistä olisi parannettava edelleen lisäämällä teknologialuokkia. 2. Komission mielestä hiilivoimalaitoksilla olisi oltava tiukemmat enimmäistakaisinmaksuajat kuin vähemmän saastuttavilla, esimerkiksi kaasua käyttävillä voimalaitoksilla (tällä hetkellä kaikkien muiden kuin ydinvoimaloiden enimmäistakaisinmaksuaika on 12 vuotta).

Tästä syystä suositellaan, että kaikkien niiden maiden osalta, jotka eivät täytä (Maailmanpankin määrittelemiä) korkean tulotason tai keskitulotason maiden kriteerejä, uusien ylikriittistä teknologiaa (paine yli 221 baaria, höyryn lämpötila 550 °C) käyttävien hiilivoimalaitosten enimmäistakaisinmaksuaika olisi kahdeksan vuotta. Uusien ultraylikriittistä teknologiaa (paine yli 221 baaria, höyryn lämpötila noin 600 °C tai enemmän) käyttävien voimalaitosten osalta enimmäistakaisinmaksuajaksi asetetaan 10 vuotta.

Ehdotus siitä, että missään muissa maissa uusille hiilivoimalaitoksille, joissa käytetään alikriittistä teknologiaa (paine alle 221 baaria), ei pitäisi voida myöntää vientiluottotukea, paitsi jos kyseisissä voimalaitoksissa harjoitetaan hiilidioksidin talteenottoa ja varastointia tai ne kuuluvat muusta syystä voimassa olevan ilmastomuutosta koskevan alakohtaisen sopimuksen piiriin

Suosittelun kanta: Kun ’kaikki muut maat’ on määritelty uudelleen edellä esitetyllä tavalla, EU:n olisi tuettava tähän ehdotukseen perustuvaa tulosta.

⁴ EUVL L 140, 5.6.2009, ja EUVL L 334, 17.12.2010.

Ehdotus siitä, että kaikissa muissa maissa uudet hiilivoimalaitokset voivat pienten hankkeiden (asennettu teho 300 MWp tai vähemmän) osalta saada vientiluottotukea, vaikka niissä käytettäisiin alikriittistä teknologiaa, ja että enimmäistakaisinmaksuajaksi asetettaisiin tällöin 10 vuotta

Suositteltu kanta: Sellaisten uusien hiilivoimalaitosten yksiköiden, joissa käytetään alikriittistä teknologiaa ja joiden sähköntuotantokapasiteetti on 300 MWe tai vähemmän, enimmäistakaisinmaksuajaksi asetetaan poikkeuksellisesti kahdeksan vuotta.

Vaikka aiemmat tiedot osoittavat, että alhaisen tulotason maihin ei ole myönnetty vientirahoitusta, energian saatavuuteen liittyvät rajoitukset yhdistettynä kyseisten maiden makrotaloudelliseen tilanteeseen ja vastaavien vaihtoehtojen kaasu- ja/tai uusiutuvien vaihtoehtojen rajalliseen saatavuuteen saattavat olla perusteena vientituen myöntämiselle uusille hiilivoimalaitoksille, kunhan vähähiiliset vaihtoehdot arvioidaan perusteellisesti. Tällaisissa tapauksissa ensimmäinen toimintavaihtoehto voisi lyhyellä aikavälillä olla vientiluottotukien järjeistäminen. Eräs lähestymistapa tukien järjeistämiseen voisi olla tukiehtojen eriyttäminen keskeisten fossiilisia polttoaineita käyttävien teknologioiden hiili-intensiivisyyden tason perusteella (eriytetyt takaisinmaksuehdot). Lisäksi kuten Kansainvälinen energiajärjestö toteaa maailman energiatilannetta kartoittavassa vuoden 2013 erityisraportissaan (*2013 World Energy Outlook Special Report: Redrawing the Energy and Climate Map*) ja vuonna 2012 julkaistussa tehokasta vähähiilistä energiantuotantoa koskevassa asiakirjassaan (*2012 Technology Roadmap for High-efficiency Low-emissions Coal-fired Power Generation*), uusia hiilivoimalaitosten yksiköitä, joissa käytetään alikriittistä teknologiaa tai joiden sähköntuotantokapasiteetti on 300 MWe tai vähemmän, ei pitäisi enää rakentaa, joten on perusteltua pidättäytyä myöntämästä tällaisille laitoksille enempää vientiluottotukea. Alhaisen tulotason maissa saattaa kuitenkin olla tapauksia, joissa pieni hiilivoimalaitos, jonka sähköntuotantokapasiteetti on 300 MWe tai vähemmän, osoittautuu ainoaksi kannattavaksi sähköntuotannon vaihtoehdoksi. Tällaisissa poikkeustapauksissa vientiluottotuen myöntämisen pitäisi olla mahdollista.

Lisäsuositus fossiilisia polttoaineita käyttäviä uusia voimalaitoksia koskevaksi kannaksi:

- Uusien muiden kuin hiiltä tai ydinvoimaa käyttävien voimalaitosten enimmäistakaisinmaksuajan on oltava edelleen 12 vuotta.
- Edellä esitettyjen ehtojen asettamisessa rajoissa vientiluottotukea uusille fossiilisia polttoaineita käyttäville voimalaitoksille, hiilivoimalaitokset ja muut kuin hiilivoimalaitokset mukaan luettuina, voidaan harkita ainoastaan siinä tapauksessa, että vastaavien vaihtoehtojen vähemmän hiili-intensiivisten ratkaisujen arviointi on toteutettu ja toimitettu osana vientiluottojen sitoumuksia koskevaa hakemusta. Vientiluottolaitosten olisi annettava hanketahojen käyttöön yhteinen arviointimenetelmä. Jos vaihtoehtoiset ratkaisut ovat teknisesti toteuttamiskelpoisia vain hieman korkeampaan hintaan, ennen vientiluottojen sitoumuksia koskevan hakemuksen tekemistä olisi tarkasteltava vastaavia rahoitusratkaisuja. Lisäksi tällaista vientiluottotukea pitäisi myöntää ainoastaan siinä tapauksessa, että kyseinen hanke on maan kansallisen ilmastomuutoksen hillintäpolitiikan ja -strategian mukainen.

Ehdotus siitä, että olemassa oleville hiilivoimalaitoksille, myös niiden jälkiasennuksille ja modernisoinneille, myönnettävään tukeen sovelletaan järjestelyn vakiorahoitusehtoja

Suositteltu kanta:

EU:n olisi tuettava vakiorahoitusehtojen soveltamista järjestelyyn, joka koskee vientiluottotuen myöntämistä olemassa oleville hiilivoimalaitoksille, myös niiden

jälkiasennuksille ja modernisoinneille, sillä edellytyksellä, että kyseisen hiilivoimalaitoksen tehokkuus nousee 38 prosentin vähimmäistasolle (alempi lämpöarvo, netto), kun perustana ovat seuraavat höyryparametrit: 165 baaria ja 540 °C / uudelleenlämmitys 540 °C. Hankkeet, joissa on tehty muuntoasennus hiilidioksidin talteenottoa ja varastointia koskevan valmiuden saavuttamiseksi, voivat saada rahoitusta uusituvan energian, ilmastomuutoksen hillitsemisen ja siihen mukautumisen sekä vesihankkeiden aloilla myönnettäviä vientiluottoja koskevan voimassa olevan OECD:n alakohtaisen sopimuksen mukaisesti.

Perustelut: Eri puolilla maailmaa toimivissa hiilivoimalaitoksissa on merkittävästi potentiaalia hillitä ilmastomuutosta. Investoinnit, joissa hyödynnetään tätä potentiaalia, voivat olla vaihtoehto uusille hiilivoimalaitoksille, joiden tehokkuus on sama mutta hiililukkiutumavaikutus pidempi. Näin ollen tällaisia investointeja olisi tuettava, kunhan ne ovat vähimmäistehokkuusvaatimusten mukaisia.

Ehdotus perusteellisesta tarkastelusta kahden vuoden kuluessa

Suosittelun kanta: Vahvan tarkastelulausekkeen laatiminen on aina ollut Euroopan unionin keskeinen tavoite, sillä se mahdollistaa uuden säännösten dynaamisen mukauttamisen jo lähitulevaisuudessa ilmastopolitiikan alan kehityksen edistämiseksi. Suositeltava EU:n kanta olisi se, että tarkastelua valmisteltaessa OECD ja Kansainvälinen energiajärjestö laatisivat analyttisen tutkimuksen vientiluottojen vaikutuksesta ilmastomuutokseen.

Ehdotus

NEUVOSTON PÄÄTÖS**OECD:n vientiluottokomiteoissa esitettävästä Euroopan unionin kannasta julkisesti tuettuja vientiluottoja koskevan OECD:n järjestelyn muuttamiseen**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 207 artiklan yhdessä 218 artiklan 9 kohdan kanssa,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Kansainvälinen kehys vientiluottojen asianmukaiselle käytölle on olennaisen tärkeä globaalisti tasapuolisten toimintaedellytysten edistämisen ja kansainvälisen kaupan helpottamisen kannalta. Tällaista kehystä on päivitettävä säännöllisesti, jotta voidaan ottaa huomioon tekniset ja yhteiskunnalliset kehityskulut ja tarpeet, kuten ilmastonmuutoksen torjunta, johon tämänvuotinen hiilivoimalaitoksia koskeva päivitys liittyy.
- (2) Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön, jäljempänä 'OECD', neuvosto sitoutui 6 ja 7 päivänä toukokuuta 2014 antamassaan ilmastonmuutosta koskevassa ministeritason julkilausumassa jatkamaan keskustelua siitä, kuinka vientiluotoilla voidaan tukea yhteiseen ilmastonmuutoshaasteeseen vastaamista.
- (3) OECD:n vientiluottokomiteoissa (vientiluottoja ja luottotakuita käsittelevä työryhmä ja julkisesti tuettuja vientiluottoja koskevan järjestelyn osapuolet) on käyty vuosina 2014 ja 2015 perusteellisia keskusteluja vientiluotoista ja ilmastonmuutoksesta. Vientiluottokomiteoiden jäsenille jaettiin 7 päivänä huhtikuuta 2015 puheenjohtajan tarkistettu ehdotus vientiluottoja ja ilmastonmuutosta koskevaksi sopimukseksi kompromissin saavuttamisen helpottamiseksi.
- (4) Säännöt, joista sovitaan, on pantava täytäntöön tekemällä muutoksia julkisesti tuettuja vientiluottoja koskevaan OECD:n järjestelyyn, jäljempänä 'järjestely'. Muutokset on määrää hyväksyä ennen ilmastonmuutosta koskevan YK:n puitesopimuksen osapuolten 21. konferenssia.
- (5) Järjestelyyn tehtävillä muutoksilla on unionissa oikeusvaikutuksia, jotka perustuvat Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1233/2011⁵ 2 artiklaan, jossa todetaan, että "[k]omissio hyväksyy delegoituja säädöksiä 3 artiklan mukaisesti liitteen II muuttamiseksi järjestelyn osallistujien sopimien suuntaviivoja koskevien muutosten seurauksena".
- (6) Näin ollen on tarpeen vahvistaa OECD:n järjestelyyn tehtäviä muutoksia koskeva kanta, joka esitetään unionin puolesta OECD:n vientiluottokomiteoissa.

⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1233/2011, annettu 16 päivänä marraskuuta 2011, tiettyjen suuntaviivojen soveltamisesta julkisesti tuettuihin vientiluottoihin ja neuvoston päätösten 2001/76/EY ja 2001/77/EY kumoamisesta (EUVL L 326, 8.12.2011, s. 45).

- (7) OECD:n ehdotuksessa voidaan viitata myös parhaiden käytettävissä olevien teknologioiden käsitteeseen, eivätkä järjestelyyn tehtävät muutokset saisi vaarantaa EU:n voimassa olevan lainsäädännön, kuten teollisuuspäästädirektiivin mukaisen suuria polttolaitoksia koskevan, parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa koskevan vertailuasiakirjan (LCP BREF) täytäntöönpanoa.
- (8) Jotta tässä päätöksessä säädetyillä toimenpiteillä olisi tavoiteltu vaikutus, päätöksen olisi tultava voimaan välittömästi,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

OECD:n vientiluottokomiteoissa esitettävä EU:n kanta on se, että annetaan tuki kompromissiehdotukselle julkisesti tuettuja vientiluottoja koskevaan OECD:n järjestelyyn tehtävästä, hiilivoimalaitoksille myönnettävää vientitukea koskevasta muutoksesta, joka perustuu puheenjohtajan tarkistetussa ehdotuksessa vientiluottoja ja ilmastonmuutosta koskevaksi sopimukseksi esitettyihin päälinjoihin, ja hyväksytään se. Unionin olisi niin pitkälti kuin mahdollista pyrittävä parantamaan ehdotusta entisestään seuraavien seikkojen pohjalta:

- a) Uusille hiilivoimalaitoksille tarkoitettua vientiluottotukea olisi (Maailmanpankin määritelmän mukaisissa) korkean tulotason tai keskitulotason maissa myönnettävä ainoastaan
 - i) voimalaitoksille, joissa käytetään ylikriittistä teknologiaa (eli voimalaitoksille, joissa höyrynkierroksen toimintaparametrit ovat seuraavat: paine yli 221 baaria ja lämpötila noin 550 °C) ja joissa harjoitetaan hiilidioksidin talteenottoa ja varastointia (nämä hankkeet voivat saada rahoitusta uusituvan energian, ilmastonmuutoksen hillitsemisen ja siihen mukautumisen sekä vesihankkeiden aloilla myönnettäviä vientiluottoja koskevan voimassa olevan alakohtaisen sopimuksen mukaisesti);
 - ii) ultraylikriittistä teknologiaa käyttäville voimalaitoksille (eli voimalaitoksille, joissa höyrynkierroksen toimintaparametrit ovat seuraavat: paine yli 221 baaria ja lämpötila 600 °C tai enemmän), jotka soveltuvat tulevaisuudessa CCS-teknologian käyttöön. Tällaisten voimalaitosten osalta enimmäistakaisinmaksuaika on 10 vuotta.
- Näissä maissa ei pitäisi voida myöntää vientiluottotukea uusille hiilivoimalaitoksille, jotka käyttävät alikriittistä teknologiaa (voimalaitoksen paine on alle 221 baaria).
- b) Kaikissa muissa maissa (Maailmanpankin määritelmän mukaiset alhaisen tulotason maat) uusille ylikriittistä teknologiaa käyttäville hiilivoimalaitoksille myönnettävän vientiluottotuen osalta enimmäistakaisinmaksuajan olisi oltava kahdeksan vuotta. Ultraylikriittisten voimalaitosten enimmäistakaisinmaksuajan olisi oltava 10 vuotta.
 - c) Maailmanpankin määritelmän mukaisissa alhaisen tulotason maissa vientiluottotukea ei pitäisi voida myöntää uusille alikriittistä teknologiaa käyttäville hiilivoimalaitoksille paitsi
 - i) jos kyseisissä voimalaitoksissa harjoitetaan hiilidioksidin talteenottoa ja varastointia tai ne kuuluvat muusta syystä voimassa olevan vientiluottoja ja ilmastonmuutosta koskevan alakohtaisen sopimuksen piiriin;

- ii) poikkeuksellisesti sellaisille voimalaitosten yksiköille, joiden sähköntuotantokapasiteetti on 300 MWe tai vähemmän (tällaisten pienten voimalaitosten takaisinmaksuajan olisi oltava kahdeksan vuotta).
- d) Uusien muiden kuin hiiltä tai ydinvoimaa käyttävien voimalaitosten enimmäistakaisinmaksuajan on oltava edelleen 12 vuotta.
- e) Edellyttäen, että a–d kohdassa esitettyjä ehtoja noudatetaan, vientiluottotukea uusille fossiilisia polttoaineita käyttäville voimalaitoksille, hiilivoimalaitokset ja muut kuin hiilivoimalaitokset mukaan luettuina, voidaan harkita ainoastaan siinä tapauksessa, että vastaavien vaihtoehtoisten vähemmän hiili-intensiivisten ratkaisujen arviointi on toteutettu ja toimitettu osana vientiluottojen sitoumuksia koskevaa hakemusta. Lisäksi tällaista vientiluottotukea pitäisi myöntää ainoastaan siinä tapauksessa, että kyseinen hanke on maan kansallisen ilmastonmuutoksen hillintäpolitiikan ja -strategian mukainen.
- f) Kaikille olemassa oleville hiilivoimalaitoksille, myös niiden muutosasennuksille ja modernisoinneille, myönnettävillä vientiluottotuilla olisi oltava OECD:n järjestelyn 12 artiklassa tarkoitettu vakioenimmäistakaisinmaksuaika (5–8,5 vuotta korkean tulotason OECD-maiden osalta ja 10 vuotta kaikkien muiden maiden osalta), ja ne olisi myönnettävä sillä edellytyksellä, että kyseisen hiilivoimalaitoksen tehokkuus nousee 38 prosentin vähimmäistasolle (alempi lämpöarvo, netto), kun perustana ovat seuraavat höyryparametrit: 165 baaria ja 540 °C / uudelleenlämmitys 540 °C.
- g) Hiilivoimalaitoksia koskevia vientiluottotoimia olisi valvottava, niistä olisi raportoitava asianmukaisesti ja niitä olisi tarkasteltava kahden ensimmäisen täytäntöönpanovuoden jälkeen. Jotta tarkastelu voitaisiin laatia mahdollisimman hyvin, olisi tehtävä analyttinen tutkimus vientiluottojen vaikutuksesta ilmastonmuutokseen.

Unionin edustajat OECD:n vientiluottokomiteoissa voivat ilman neuvoston uutta päätöstä sopia puheenjohtajan tarkistetussa ehdotuksessa vientiluottoja ja ilmastonmuutosta koskevaksi sopimukseksi esitettyihin päälinjoihin perustuvan julkisesti tuettuja vientiluottoja koskevan OECD:n järjestelyn muuttamisesta samoin kuin yksittäisiin kohtiin tehtävistä muutoksista, jotka eivät muuta päälinjoja, ja/tai edellä esitetyistä seikoista.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu Euroopan komissiolle.

Tehty Brysselissä

*Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja*